

1809 14/4 21: 1. Beh. af F. t. L. om Tillæg t. L. om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i off. Eje. 1810

gaar jo heller ikke an, at man uden videre stiller dette, at en hel Del har skrevet en Ansøgning, op som Maalestok for, hvad Staten skylder at anvende, uden Hensyn til, om Ansøgerne er kvalificerede eller ikke, og saa fremfører det som Bevis paa, at der ikke er gjort noget. Det var ikke mig, der begyndte at rette Kritik, men jeg har blot peget paa, at hvis man vil kritisere det Forhold, at der er blevet afvist nogle i Aar, saa er det en Kritik, der i første Række falder tilbage paa det ærede Medlems eget Parti og den Regering, der er udgaaet af dette Parti.

Steincke: Den højtærede Landbrugsminister meddelte, at jeg var, hvad man ude paa Landet kalder Georgeist, jeg troede paa alle de Velsignelser, Georgeismen „foregøgler“ Befolkningen, hvis Henry Georges Jordrenteskat blev gennemført. Jeg ser ikke, at den højtærede Landbrugsminister var berettiget til ud fra det korte Resumé, jeg gav af de Tanker, der foresvævede det radikale og socialdemokratiske Parti ved den Jordreform, der er paa-tænkt, at formode, at jeg skulde være Georgeist. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i det Spørgsmaal, men kun sige, at fordi man er Tilhænger af Jordværdibeskatningen, er det absolut ikke nødvendigt, at man overdriver dennes Virkninger. Det gør Socialdemokratiet ikke. Men hvis jeg, hvad jeg maa formode, kan forstaa den højtærede Landbrugsministers Svar saaledes, at saafremt man kan udfinde den nøgne Jordværdi — tilnærmelsesvis som alt menneskeligt —, vil den højtærede Landbrugsminister være enig med mig i, at denne Værdi bør tilfalde Samfundet i Stedet for at indkasseres af tilfældige Jordejere og Spekulanter; hvis jeg kan forstaa den højtærede Landbrugsminister saaledes — og det synes at ligge i hans Ord —, skal det ikke vare saa længe, inden han har det til hans Omvendelses Behov fornødne Materiale i Hænde.

Holdgaard: Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvor mange ukvalificerede Ansøgere han mener, der er blandt dem, som har ansøgt. Saa vidt jeg har kunnet faa undersøgt, er det nemlig højst halvandet Hundrede, der kan være Tale om. Om de er ukvalificerede, er jeg endda

ikke i Stand til at afgøre, men der bliver i alt Fald over Tusinde tilbage, som er fuldt kvalificerede.

Jeg forstaaer egentlig ikke, at den højtærede Landbrugsminister fremsætter til Løsning af Jordspørgsmaalet Lovforslag, hvis Vilkaar han ikke vil tilraade de unge at gaa i Lag med. Det kunde næsten se ud som en Slags Spekulation — jeg skal ikke sige politisk Spekulation.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det er meget rigtigt og meget fornuftigt af det ærede Medlem ikke at bruge Betegnelsen: politisk Spekulation, thi det ærede Medlem ved meget vel, at naar jeg har fremsat disse Lovforslag, er det, fordi det er i høj Grad tiltrængt, at vi ved Siden af det nye, der er indført ved Jordlovene af 4. Oktober 1919, som er et Eksperiment — og det, der foreligger indtil i Dag, kan man ikke sige absolut bekræfter, at det er den Vej, vi skal gaa, men vi kan jo se Tiden an —, at vi ved Siden deraf ser, hvilke Muligheder der er for at gaa den Vej, vi har fulgt i en lang Aarrække. Det ved det ærede Medlem, for det har jeg udtalt i det andet Ting, og det forekommer mig, at det har intet med Spekulation at gøre. Det er en fornuftig, praktisk Løsning af Spørgsmaalet, og jeg synes, at den burde alle kunne være tilfredse med.

Til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) vil jeg sige, at selv om det ærede Medlem tror paa, at det lader sig gøre at foretage en saadan Vurdering, en saadan Adskillelse, tror jeg at turde sige, at jeg har saa meget Kendskab til Landbrug, at det ærede Medlem i hvert Fald vil faa meget vanskeligt ved at faa overbevist mig om, at det lader sig gøre. I Teorien lader alt sig gøre. Naar man sidder og opbygger nationaløkonomiske Luftkasteller, er der meget, der kan gennemføres, men i det praktiske Liv, saadan som det former sig i Landbrugsøkonomi i Øjeblikket, er der en saa nøje Forbindelse, at jeg ikke giver meget for alle de Systemer og Tankebygninger, man i saa Henseende har opført, for de har intet med Virkeligheden at gøre. Det er ikke det, der er det afgørende, om man svarer Renten til Staten eller til Privatkapitalen, men det afgørende er, at naar jeg har et Stykke Jord og en